

Cea dintai familie s-a intemeiat in rai, avand ca preot si martor pe insusi Dumnezeu. "Si a facut Dumnezeu pe om, dupa chipul Sau; dupa chipul lui Dumnezeu l-a facut; a facut barbat si femeie. Si Dumnezeu i-a binecuvantat, zicand: cresteti si va inmultiti si umpleti pamantul" (Fac. 1, 27-28).

Care sunt insusirile familiei crestine?

Insusirile familiei crestine se desprind din invatatura sfintei Biserici despre casatorie si sunt:

1) Unitatea si egalitatea. Familia trebuie sa fie intemeiata prin legatura dintre un singur barbat si o singura femeie. "Fiecare (barbat) sa-si aiba femeia sa si fiecare femeie sa-si aiba barbatul sau" (I Cor. 7, 2). Sfanta noastra Biserica nu ingaduie legatura dintre barbat si mai multe femei, caci aceasta injoseste femeia. in familia crestina femeia este sotie, adica tovarasa de viata si impreun-lucratoare cu barbatul, in toate. Crestinismul a ridicat femeia din starea de injosire fata de barbat, in care se gasea mai inainte, si a asezat-o in toata vrednicia ei de fiinta creata "dupa chipul lui Dumnezeu", precum spune Sfantul Apostol Pavel: "Nu mai este parte barbatesca si parte femeiasca, pentru ca voi toti una sunteti in Hristos Iisus" (Gal. 3, 28). Astfel, crestinismul a aratat pentru prima data ca femeii i se cuvine aceeasi pretuire ca si barbatului. Numai mult mai tarziu, oranduielile omenesti i-au recunoscut si ele femeii drepturi si indreptatiri alaturi de barbat.

2) Dragostea si buna invoire dintre sotii. Cand sila, sau alte pricini, ca de exemplu averea, duc la intemeierea unei familii, atunci rareori traiul intre sotii este fericit.

3) Curatia. Sotii sa nu fie in apropiata inrudire trupeasca si sufleteasca. Prin canoanele sale, sfanta noastra Biserica a stabilit gradele de rudenie, care fac cu neputinta incheierea casatoriei.

4) Sfintenia. Familia trebuie sa fie binecuvantata prin Taina Sfintei Cununii. Sfantul Apostol Pavel numeste casatoria, prin care se infiinteaza familia, Taina mare, dar nu altfel, ci numai daca ea este intemeiata in Hristos si in Biserica (Efes. 5, 32). Pentru insemnatatea pe care familia o are in viata de obste, binecuvantarea dumnezeiasca este de neaparata trebuinta.

5) Trainicia. Casatoria sa fie pentru toata viata, caci: "Ce a impreunat Dumnezeu, omul sa nu desparta" (Matei 19, 6). Iar Sfantul Apostol Pavel spune: "Celor ce sunt casatoriti le poruncesc, nu eu, ci Domnul: Femeia sa nu se desparta de barbat. Iar daca s-a despartit, sa ramana nemaritata sau sa se impace cu barbatul sau; tot asa, barbatul sa nu-si lase femeia" (I Cor. 7, 10-11). In afara de moartea trupeasca, sfanta Biserica ingaduie desfacerea legaturii dintre sotii (divortul) numai din pricini morale asemanatoare mortii trupesti, cum sunt: necredinciosia (adulterul), sau alte legaturi trupesti neingaduie (Matei 19, 9). Sfanta noastra Biserica ingaduie recasatorirea sotilor vaduvi.

Care este scopul familiei?

Dupa invatatura sfintei noastre Biserici, scopul familiei este:

1) Nasterea de copii, spre inmultirea neamului omenesc si a credinciosilor sfintei Biserici;

2) Ajutorarea sotilor intreolalta, pentru usurarea vietii;

3) Ocrotirea moralitatii sotilor.

Care este insemnatatea familiei pentru viata?

S-a mai spus ca omul este creat pentru viata in societate (de obste), adica pentru a trai impreuna cu semenii sai: "Si a zis Domnul Dumnezeu: nu este bine sa fie omul singur; sa-I facem ajutor potrivit pentru el" (Fac. 2, 18). Cea dintai forma a vietii de obste este tocmai familia. Pe familie se intemeiaza apoi toate celelalte forme de viata obsteasca. Dar familia nu este numai samburele din care creste obstea (societatea) omeneasca, ci ea este si cel dintai asezamant de crestere morala a omului, neaparat necesar pentru bunastarea societatii.

Familia este rasadnita de virtuti si izvor de intarire morala. in sanul ei isi primeste copilul primele indrumari de viata, care ii raman intiparite in suflet pentru totdeauna. Caci, daca temelia bunei cresteri a copilului este dragostea si intelegerea firii sale, lucrul acesta se face mai intai si cel mai bine in familie. Numai parintii au dragoste fata de copiii lor in masura cea mai mare si numai ei au prilej potrivit si indelungat sa inteleaga deplin firea fiecarui copil al lor.